

Azzal a reménnyel kecsegétek magamat, hogy tán nem sokára lesz szerencsém kezét szoritani, maradok még tisztelettel és szereettel

SZ.

F[igyelmessy] hozzá működhet, van elég lakásom, minthogy családom falun mulat.

54.

[London], 1859 június 14.

GILPIN KOSSUTHNAK ANGOL ÁLLAMFÉRFIAK BIZTOSITÉKÁRÓL, HOGY A SEMLEGESSÉGET MAGYAR SZABADSÁGHARC ESETÉN IS FENNTARTHATÓNAK VÉLIK.

Sk. levél; O. L. N. M., Kossuth-ir.

My dear Friend,

Although I could not induce Lord John Russel to introduce into his speech, an allusion to a possible or probable revolution in Hungary, the explicit and unequivocal way into which he declared, that such revolution could in no way justify the remotest departure from neutrality on the part of England, was very satisfactory, and I think there was some weight in his reason, for not making the statement publicly, that as yet there was no revolution in Hungary, and he might be considered to suggest it, if he named it in his speech.

He will probably be our Foreign Minister, and in his hands I feel entirely secure of the safety of our Alliance with France, and of our absolute neutrality *in all contingencies* in the war between France and Austria. He declared plainly, in the hearing of Sidney Herbert and myself, that, while the treaty of 1815 might appear to some to give the shadow of a justification for interference in Italy, there could be no such in Hungary. — Let me say, I have *no doubt whatever of the honesty* of the declarations of Lord John. —

Did I tell You that I found the late Chancellor of the Exchequer (and probably the future one) Sir G. Lewis entirely of the same opinion as Lord John. — He even told me, he would endeavour to bring this view of the subject into his speech, but he told me afterwards, that he found he could not do it without doing more harm than good by appearing to force a subject into the discussion, which could not be held at present to call for public expression of opinion.

Sir Charles Wood, late first Lord of the Admiralty treated the possibility of interference to discourage a revolution in Hungary as palpably absurd.

Sir Benjamin Stan, takes the same view, and I believe both those Baronets would not only deprecate and denounce any adverse interference on the part of England in such case, but would strongly sympathise with the Hungarian People. Cobden and Mr. Gibson will be offered, and will probably accept, seat in the Cabinet; and you know as I know, that they would rather break up fifty Cabinets, than allow England to go to war in such a cause. —

Now no influence could possibly outblance weight like this in the councils of the Nation, and when we add to this, the fact that a large number of the House of Commons sympathise with the movement for Hungarian Nationality, when as you well know the enthusiasm of the whole People endorses that sympathy, I think we may regard it as *impossible* that in the event of a revolution in Hungary, there would be any departure from neutrality on the part of England. —

I am bound also in justice to say, that in conversation with several of the Conservative Party including Seymour Fitzgerald, the late Under Secretary for Foreign Affairs, I received assurances and expressions of opinion as explicit as those from Lord John Russel, and that in an interview which I had with Lord Derby, when I went with the Lord Mayor to present an address from a public meeting, though he did not name Hungary, he spoke strongly of his sense of the importance of England's observing strict and impartial neutrality in the war between France and Austria.

I have just mentioned those facts as possibly they may be of some use to you.

And now whether it be in the ordering of an allwise and often inscrutable Providence to open the way for your return to your own loved Country or whether Exile must be still your lot, God bless and prosper you wherever you go! —

Your faithful Friend

CHARLES GILPIN.

L. Kossuth

Did I tell you that Sidney Herbert, the probably secretary of State for war, not only endorsed and adopted Lord Johns opinions but in his speech, he spoke of the national sympathy of England „with a People struggling to be free.“ — of course alluding than to the Italy.

Kossuth írásával.

1.

Melléklet Gilpin leveléhez. A Minisztérium névsora.

A kincstár első Lordja (Minister Elnök)	Lord Palmerston
Külügy minister	Lord John Russel
Belügy „	Sir Cornwall Lewis
Hadügy „	Sidney Herbert
Pénzügy (Chancellor of the Exchequer)	Gladstone
Kereskedelmi Minister	Cobden
Indiai „	Sir Charles Wood
Gyarmatügyi „	Newcastle herczeg
Tengerészeti „ (az admirálitás első lordja)	Somerset herczeg
Lord Cancellár	Lord Campbell
Királyi tanács elnök	Lord Granville
Magán pecsét őr	Argyll herczeg
Fő pónsta igazgató	Lord Elgin

A közsegélyezési tanács (Poorlaw board)

Elnöke	Milner Gibson
Közmunka minister	Cardwell
Lancaster herczegség Cancellárja	Sir Georges Grey
Kincstári titkárok	Peel és Brand
Az admirálitás titkára.	Lord Clarence Paget
Külügyi al államtitkár	Lord Woodhouse
Gyarmatügyi al államtitkár	Chichester Fortescue
Közsegélyezési titkár	Gilpin

2.

Pulszky hivatalos jelentése: Londonból Junius 30.-káról.

1. Lord Palmerston következő hivatalos feleletében igazolja 's beváltja szavát:

Tiszteletendő Ræs David úrnak.

Uram! [Meg vagyok bizva Lord Palmerston által, áthúzva] Válaszul az emlékiratra, melyél a Cardigan Pembroke és Camarthen megyékbeli Independensek évi gyűlése a nemavatkozást sürgeti, meg vagyok bizva Lord Palmerston által Önt értesíteni, miként a királyné kormányának teljességgel nincs szándokában tanácsolni a királynénak, hogy részt vegyen a jelenlegi háborúban; és hogy semmi oly események előfordulhatását nem látják valószínűnek a mi őket a semlegességi politikától eltérésre vezethetnék.

C. G. BARRINGTON

2. Ellenben Sir Charles Wood ujból megválasztási beszédje oly rossz a mint csak lehet.⁹⁷

55.

Torino, 1859 június 15.

TELEKI LÁSZLÓ KOSSUTHNAK A MAGYAR LÉGIÓ
ÜGYÉBEN CAVOURRAL TÖRTÉNT TÁRGYALÁSÁRÓL.

O. L., N. M. Kossuth-ir.

No 6.

Kedves Barátom,

Bizony nagy meglepetéssel olvastam szives soraidat, megfoghatatlan mellékletükkel együtt. Ezt csakugyan nem vártam volna! Föl kell derítnem a dolgot. Holnap beszélek Péter gazdával, ki Genuában vár reánk; s aztán ha használhat a többiekkel, kikkel lehetend. — Péter gazda egyébberánt most a' rokonhoz készül Florenczba. Ha a nagy urral kellend beszélnem, írást kérek a' rokontól, mert, úgy hallom, hogy most igen nehéz hozzá jutni. Hallottam sokakról, kiket oda rendeltek úgy szólván az ő nevében, 's kik még sem juthattak hozzá. — Neked most is azt mondom, mit utolsó levelemben, ha nyilvánosan 's nevéd alatt jöhetsz, úgy jójj, ha nem, úgy ne jójj. Nem képzelem, hogy ebben akadály volna, s te hát

⁹⁷ A két melléklet Kossuth kezeírása. — Jánosy Dénes, *Great Britain and Kossuth*. Budapest 1937.